

ת"פ 41189/09/15 - מדינת ישראל, שלוחת תביעות אילת נגד תאופיק אלדהיני

בית משפט השלום באילת

ת"פ 41189-09-15 מדינת ישראל נ' אלדהיני 13 יולי 2016

בפני כב' השופט יוסי טופף
המאשימה:

מדינת ישראל
ע"י ב"כ עו"ד שחר עידן
שלוחת תביעות אילת

נגד
הנאשם:

תאופיק אלדהיני, ע"י ב"כ עו"ד אחמד סוף-אלדין ותד

גזר דין

כתב האישום וההרשעה

1. הנאשם הורשע על יסוד הודאתו, בביצוע עבירה של החזקת סמים שלא לצריכה עצמית לפי סעיף 7(א) ו-7(ג) רישא לפקודת הסמים המסוכנים (נוסח חדש), התשל"ג-1973.

2. לפי כתב האישום, ביום 18.9.2015 בשעה 15:30 בקירוב, נהג הנאשם דרומה בכביש 90, בשעה שהסליק בתא המטען של הרכב 15 "פלטות" של סם מסוג חשיש, במשקל כולל של 1.435 ק"ג. צוין כי הנאשם התכוון להעביר סם זה לאדם אחר תמורת סכום של 500 ₪.

הסדר טווח

3. הצדדים הציעו לבית המשפט ענישה מוסכמת, הכוללת מאסר בפועל בטווח שבין 5 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות לבין 12 חודשי מאסר בפועל; מאסר מותנה למשך 8 חודשים אשר ירוצו ככל שהנאשם יעבור על עבירת סמים מסוג פשע בתוך 3 שנים; 5 חודשי מאסר מותנה אשר ירוצו במידה והנאשם יעבור על עבירת סמים מסוג עוון בתוך 3 שנים וקנס בסך 12,000 ₪, אשר ישולם מדמי הפיקדון בהליך המעצר, לצורך שחרור הרכב שנתפס על ידי המאשימה ופסילה על תנאי של 6 חודשים למשך 3 שנים.

טיעוני הצדדים לעונש

4. ב"כ המאשימה, עו"ד שחר עידן, ביקש להטיל על הנאשם, עונש מאסר למשך 12 חודשים, אשר במרום הטווח המוסכם, לצד יתר רכיבי הענישה המוסכמים. התובע עמד על חומרתן של עבירות הסמים, השפעתן השלילית על החברה, והצורך להילחם בהן. נטען כי הסם שנתפס ברשות הנאשם נועד להפצה בדרך של עשרות או מאות מנות. ב"כ המאשימה הפנה לתסקיר שירות המבחן ממנו למד כי הנאשם פעל בשל בצע כסף, לא נטל אחריות מלאה ולא הפנים את חומרת מעשיו. צוין כי לנאשם אין עבר פלילי. התובע ביקש להתחשב באינטרס הציבורי בקביעת העונש. התובע הפנה לפסיקה רלוונטית.

5. ב"כ הנאשם, עו"ד אחמד סוף-אלדין ותר, עתר להטיל על הנאשם 5 חודשי מאסר בפועל לריצוי בעבודות שירות, אשר בתחתית הטווח המוסכם, לצד יתר רכיבי הענישה המוסכמים. הסנגור מסר כי הנאשם תכנן לקבל עבור הסם סכום של ₪ 500 בלבד. נטען כי הנאשם בן 22, אב לתינוק שנולד ביום מעצרו, נעדר עבר פלילי, ולא נפתחו נגדו תיקים נוספים מאז הרשעתו בהליך זה. נטען כי הנאשם הודה בהזדמנות הראשונה ולקח אחריות על מעשיו. הסנגור טען כי שירות המבחן לא בא בהמלצה טיפולית בשל קשייו להשתלב במסגרת זו על רקע קשייו להתבטא בעברית. נטען כי לנאשם נסיבות חיים קשות. הסנגור טען כי אין זה ראוי להשיב את הנאשם למתקן כליאה, לאחר ששוחרר בהליך המעצר. ב"כ הנאשם ביקש את גזירת הדין במידת הרחמים. הסנגור הפנה לפסיקה.

6. הנאשם הביע צער על מעשיו ומסר כי למד מטעויותיו.

דין והכרעה

7. בהתאם לתיקון 113 לחוק העונשין, נדרש יחס הולם בין חומרת מעשה העבירה בנסיבותיו ומידת אשמו של הנאשם לבין סוג ומידת העונש המוטל עליו. תחילה, אקבע את מתחם הענישה ההולם למעשה העבירה שביצע הנאשם. לאחר מכן, אקבע את העונש המתאים לנאשם, בהתחשב בנסיבותיו, בצורך בהרתעתו ואחרים כמותו, ובכלל זה אבחן האם ראוי כי העונש יחרוג ממתחם הענישה (ע"פ 2918/13 דבס נ' מדינת ישראל (ניתן ביום 18.7.2013); ע"פ 1903/13 עיאשה נ' מדינת ישראל (ניתן ביום 14.7.2013); ע"פ 1323/13 חסן נ' מדינת ישראל (ניתן ביום 5.6.2013)).

מתחם הענישה ההולם

8. כאמור בנסיבות במקרה דנא, הצדדים הסכימו על **טווח ענישה מוסכם**, בכל הנוגע לרכיב הענישה העיקרי, שהינו מאסר בפועל, שיכול וירוצה בעבודות שירות, ככל שמשך המאסר שיפסק יתאים לכך. המאשימה עתרה לרף העליון של הטווח המוסכם - 12 חודשי מאסר בפועל, ואילו ההגנה עתרה לרף התחתון של הטווח המוסכם - 5 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות.

9. מתחם העונש ההולם למעשה העבירה שביצע הנאשם, נקבע על בסיס שיקולים נורמטיביים ואובייקטיביים, בהתחשב בערך החברתי שנפגע מביצוע העבירה, במידת הפגיעה בערך זה, במדיניות הענישה הנהוגה ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה כמפורט בסעיף 40ט לחוק העונשין (סעיף 40ג לחוק העונשין). תיקון 113 לחוק העונשין לא הסדיר את היחס בין מתחם העונש שנקבע על ידי בית המשפט לבין טווח ענישה עליו הסכימו הצדדים במסגרת הסדר טיעון. נושא זה עתיד להיות מוסדר בחוק שיעסוק בהסדרי טיעון (ראו הצעת חוק סדר הדין הפלילי (תיקון מס' 65) (הסדר טיעון), התש"ע-2010).

10. בנסיבות בהן מוצג בפני בית המשפט הסדר טיעון, ובכלל זה טווח ענישה מוסכם, לרוב, ברקעו שיקולים שונים של הצדדים, הן אלה הקשורים בביצוע העבירה והן אלה שאינם קשורים בביצוע העבירה. לעתים חלק משיקולי הצדדים לחתור להסכמה באשר למתחם הענישה אינם נפרשים במלואם על כל פרטיהם בפני בית המשפט ובין אלה ניתן להצביע על קשיים ראיתיים, הרצון להימנע מהבאת עד מסוים, הרצון להימנע מחשיפת חומר חקירה וכו'. בדרך זו עשוי הטווח המוסכם שלא לבטא מתחם ענישה על בסיס שיקולים נורמטיביים ואובייקטיביים, נוכח השפעתם של שיקולים נוספים המטים אותו לכאן או לכאן (ראו: ת"פ (מח' י-ם) 27505-06-12 **מדינת ישראל נ' אבו חרתיה** (ניתן ביום 27.12.2012); ת"פ 5093-02-10 (מח' ב"ש) **מדינת ישראל נ' גיאמי** (ניתן ביום 18.2.2013); ת"פ 38431-04-12 (שלום ת"א) **מדינת ישראל נ' רוזנפלד** (ניתן ביום מיום 3.2.2013); ד"ר יניב ואקי ופרופ' יורם רבין במאמרם "**הבניית שיקול הדעת השיפוטי בענישה. תמונת מצב והרהורים על העתיד לבוא**", הפרקליט נב תשע"ג, פרק ו(1), עמודים 467-468).

11. בפסק דין שניתן בבית המשפט העליון, ע"פ 2588/15 **רפאל ארנוב נ' מדינת ישראל** (ניתן ביום 8.6.2015), נקבע, בין היתר כי: "**כידוע, טווח הענישה ההולם נקבע על ידי בית המשפט ועל ידו בלבד. אכן, הצדדים להליך הם שמעלים את הטווחים הראויים בעיניהם, אף במסגרת הסדר טיעון, אך בסופו של יום יהא זה בית המשפט אשר יקבע מוסדית את גבולות המתחם**".

בע"פ 512/13 **פלוני נ' מדינת ישראל** (ניתן ביום 4.12.2013), נקבע כי ההבחנה המהותית בין מתחם ענישה לבין טווח ענישה מוסכם במסגרת הסדר טיעון איננה חד משמעית בכל המקרים. מרבית השיקולים הקובעים את מתחם הענישה משפיעים גם על טווח העונש המושג בהסדר טיעון. על כן בחלק מהמקרים תהיה חפיפה מסוימת בין השיקולים הנשקלים בעת קביעת מתחם הענישה, לבין אלה המובאים בחשבון בקביעת טווח ענישה מוסכם בהסדר טיעון, אך יש להיזהר מטשטוש, שעלול להיווצר כתוצאה מחפיפה חלקית זו, שאיננה גורעת מההבדלים המשמעותיים בין שני המושגים הנ"ל. וכך נקבע:

"...טווח ענישה מוסכם במסגרת הסדר טיעון - שונה ממתחם הענישה בשני מובנים עיקריים:

(א) ברמה המבנית - טווח ענישה מוסכם בהסדר טיעון נקבע על ידי הצדדים, בעוד שמתחם

ענישה נקבע על ידי בית המשפט, בעקבות הנחיות המחוקק.

(ב) ברמה המהותית - טווח ענישה מוסכם בהסדר טיעון הוא תוצאה של מיצוי כוח המיקוח של

כל אחד מהצדדים להליך, בשים לב לכלל נסיבות התיק ולכן הוא משקף בעיקר את

האינטרסים המידיים של שני הצדדים (תוך התחשבות בעובדה כי רשויות התביעה מייצגות

אינטרס ציבורי רחב יותר).

מתחם הענישה, משקף לעומת זאת, קביעה נורמטיבית של בית המשפט בדבר האיזון הראוי בעיני

החברה בין כלל השיקולים הרלבנטיים על פי המתכונת הקבועה בחוק. ככזה, מתחם הענישה אינו

תלוי איפוא בכוח המיקוח של מי מהצדדים, או בהעדפותיהם (האישיות, או המוסדיות)".

12. הנה כי כן, קיומו של הסדר טיעון המתייחס לעונשו של הנאשם, בין אם קובע טווח ענישה ובין אם עונש קונקרטי, אינו מבטל את תחולת ההוראות שנקבעו במסגרת תיקון 113 לחוק העונשין. בית המשפט אינו כבול לעונש עליו הסכימו הצדדים במסגרת הסדר טיעון, ועליו לבחון בהתאם לאמות המידה המקובלות, כאשר אליהן יתווספו, ואף יקבלו מקום מרכזי, השיקולים המתחייבים מקיומו של הסדר טיעון (ראו ע"פ 3856/13 שי גוני נ' מדינת ישראל (ניתן ביום 3.2.2014)). על כן, גם בהתקיים הסדר טיעון, על בית המשפט לשקול גם את היחס בין טווח הענישה המוצע על ידי הצדדים לבין טווח הענישה הראוי בעיניו וככל שקיימת סטייה מהותית מטווח זה, הן לחומרה והן לקולה, עליו לתת דעתו לכך ולשקול האם יש מקום לכבד את ההסדר. בעניין זה, אין בתיקון 113 כדי לשנות מהמדיניות המשפטית שהייתה נהוגה ערב כניסתו לתוקף, לפיה בית המשפט אינו כבול לעונש עליו הסכימו הצדדים במסגרת הסדר טיעון, ועליו לבחון בהתאם לאמות המידה המקובלות, ובכלל זה השיקולים הייחודיים המתחייבים מקיומו של הסדר טיעון (כמתחייב מפסיקת בית המשפט העליון בע"פ 1958/98 פלוני נ' מדינת ישראל, פ"ד נ"ז(1), 577).

בהקשר זה, יפים דבריו של פרופ' אורן גזל-איל במאמרו: "העונש ההולם לא תמיד יהלום", עורך הדין (אוקטובר 2013) 70, 72, כך:

"במקרים שיש בהם ספק אם ההסדר עומד במבחני האיזון, מצווה כיום בית המשפט לקבוע הן את מתחם הענישה ואת העונש בתוך המתחם שהיה נקבע אלמלא היה הסדר, על פי נסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה. לאחר מכן עליו להשוות את העונש המוסכם לזה שצפוי היה להיות מוטל על נאשם ללא ההסדר, כדי לבחון מה מידת ההקלה שהנאשם זכה לה ולהכריע אם הקלה זו עומדת במבחן האיזון. כאשר יאושר טווח ענישה מוסכם בדרך זו, יקבע בית המשפט בשלב השלישי את העונש המדויק בתוך הטווח בהתחשב במלוא שיקולי הענישה, כמו גם בהסדר הטיעון ובאינטרס הציבורי שהוביל לעריכתו."

מתחם הענישה ההולם

13. מתחם העונש ההולם יקבע אם כן בהתאם לעקרון ההלימה כפי שהוגדר בסעיף 40ג(א) לחוק העונשין. על מנת ליישמו יש להתחשב בשלושת אלה: בערך החברתי שנפגע מביצוע העבירה ובמידת הפגיעה בו; בנסיבות הקשורות בביצוע העבירה ומידת אשמו של הנאשם ובמדיניות הענישה הנוהגת (ע"פ 8641/12 סעד נ' **מדינת ישראל** (ניתן ביום 5.8.2013)). להלן אעמוד על מרכיבי מתחם העונש ההולם.

14. **הערכים החברתיים** שנפגעים בביצוע עבירה של **החזקת הסמים שלא לצריכה עצמית**, לצדה קבע המחוקק עונש מרבי של 20 שנות מאסר, הם הגנה על שלום ובריאות הציבור מפני פגיעתם הקשה של סמים מסוכנים ומניעת נזקים כלכליים וחברתיים עקיפים, לרבות ביצוע עבירות נוספות לצורך מימון רכישת הסם. קולמוסים רבים נשתברו זה מכבר על ידי בתי המשפט בנושא נגע הסמים והנזקים הישירים והעקיפים הכרוכים בו. עבירות הסמים הן בגדר רעה חולה שפשה בחברתנו ומחובתו של בית המשפט לתרום חלקו למיגור נגע זה באמצעות הטלת עונשים מחמירים ומרתיעים (ראו למשל: ע"פ 4998/95 **מדינת ישראל נ' מיגל אוקטביו גומז-קרדוסו**, פ"ד נא(3) 769; ע"פ 6029/03 **מדינת ישראל נ' גולן שמאי**, פ"ד נח(2) 734, 738-739; ע"פ 4381/05 **אבו זקיקה נ' מדינת ישראל** (ניתן ביום 12.7.2006); ע"פ 211/09 **אזולאי נ' מדינת ישראל** (22.6.2010)). עוד ראו בע"פ 1345/08 **ארקדי איסטרשוב נ' מדינת ישראל** (ניתן ביום 18.5.2009), שם נאמר:

"אין מנוס מהכבדת היד על המחזיקים סמים שלא לצריכה עצמית, שכל בר דעת מבין כי נועדו לצריכת הזולת, קרי, להוספת שמן על מדורת הסמים אשר להבותיה אופפות רבים וטובים, או רבים שהיו טובים. עבירה זו היא תאומתה הסטטוטורית של עבירת הסחר בסמים, אלא שלא ניתן להוכיח לגביה את הסחר עצמו, ונקבע לשתייה עונשה זהה, עונש מירבי של עשרים שנות מאסר וקנס פי עשרים וחמישה מזה הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, העומד כיום על 202,000 ₪... יידעו המעורבים בסמים שלא לצריכה עצמית, כי יד המשפט תכבד עליהם".

15. **מידת הפגיעה** בערכים החברתיים המוגנים במקרה דנא הינה משמעותית. אמנם, הנאשם החזיק בסם מסוג חשיש, שאינו נמנה על הסמים הקשים ביותר מבין הסמים המסוכנים, אך הפגיעה בערך המוגן נלמדת מכמות הסם, העולה על 1.435 ק"ג גרם חשיש, וחלוקתה ל-15 פלטות המיועדות להפצה. אף אם אין מדובר בסמים שנתפסים כסמים "קשים", פגיעתם מוחשית, הן באופן ישיר והן בהיותם סמים "פוחתי שער" לסמים אחרים, קשים ומסוכנים יותר. לצד זאת, חלקו של מוביל הסם בשרשרת פחות מזה של השולח ומכאן עצמת הפגיעה שלא ברף העליון (ראו: ע"פ 6348/05 **מדינת ישראל נ' איס תלאווי** (ניתן ביום 1.8.2005)).

16. **בבחינת הנסיבות הקשורות בביצוע העבירה** (סעיף 40ט לחוק העונשין) נתתי דעתי לחלקו המרכזי והעיקרי של הנאשם בביצוע העבירה, סוג הסם שאינו נחשב לסם הקשה ביותר, הכמות (קרוב לקילו וחצי) וחלוקתה ל-15 פלטות שיועדו להפצה תמורת סכום של 500 ₪. אין ספק כי קדם תכנון מוקדם לביצוע העבירה, אשר בא לידי ביטוי בקבלת כמות גדולה של סמים שנועדה להפצה והסלקתם בתא המטען ברכב. הנזק שהיה צפוי להיגרם מביצוע העבירה מתבטא בפגיעה ביחיד ובחברה מהפצת ושימוש בסמים, וההשלכות הבריאותיות והכלכליות הכרוכות בכך, לרבות פוטנציאל לביצוע עבירות רכוש, כתוצאה מהתמכרות לסמים

והצורך לממנם. עם זאת, לא ניכר כי במקרה דנא נגרם נזק בפועל. הנאשם פעל על רקע רצונו להשיג כסף קל, היה מודע למעשיו, לא נגרעה יכולתו להבין את הפסול שבהם ועל אף זאת לא חדל לעשותם. לא נשמעו סיבות לזכות הנאשם, מצוקתו הכלכלית אינה מצדיקה את ביצוע העבירה, והוא אינו קרוב לסייג לאחריות פלילית.

17. **מדיניות הענישה הנוהגת בעבירה של החזקת סמים שלא לצריכה עצמית**, מציגה טווח ענישה רחב, התלוי בנסיבות ביצועה, כמות הסם, סוג הסם, אופן החזקתו, ונסיבות המעשה והעושה. כך למשל:

א. ברע"פ 1830/16 **סאלם רקיבי נ' מדינת ישראל** (ניתן ביום 11.4.2016) נדחתה בקשת רשות ערעור, שהגיש נאשם על פסק דין שבו נדחה ערעורו על חומרת העונש. הנאשם הורשע, על יסוד הודאתו, בעבירה של החזקת סמים שלא לצריכה עצמית, בכך שהחזיק ברכב שבו נהג כ-2.3 ק"ג חשיש מחולקים לעטיפות שונות. בערכאה הראשונה נקבע **מתחם ענישה הולם שנע בין 6 ל-15 חודשי מאסר בפועל**. על הנאשם, ללא עבר פלילי, הוטלו **8 חודשי מאסר בפועל**, מאסרים מותנים וקנס בסך 4,000 ₪. הרכב חולט.

ב. ברע"פ 2557/12 **פרדי תמם נ' מדינת ישראל** (ניתן ביום 5.4.2012) נדחתה בקשת רשות הערעור שהגיש נאשם אשר הורשע, על יסוד הודאתו, בביצוע עבירות של החזקת סמים שלא לשימוש עצמי והסתייעות ברכב לביצוע פשע, בכך שהחזיק בתא מטען הרכב בו נסע, סם מסוג חשיש במשקל 10,450 גרם נטו, מחולק לאריזות. על הנאשם, בעל עבר פלילי, הוטלו **14 חודשי מאסר בפועל**, מאסר מותנה, פסילת רישיון נהיגה וקנס בסך 10,000 ₪.

ג. בע"פ 6348/05 **מדינת ישראל נ' איאס תלאווי** (ניתן ביום 1.8.2005) נדחו ערעורי הצדדים על גזר הדין של בית משפט המחוזי. הנאשם הורשע, עם אחרת, על יסוד הודאתו בביצוע עבירות של החזקת סם שלא לצריכה עצמית והסתייעות ברכב. בנוסף הורשע הנאשם לבדו בביצוע עבירה של החזקת סם לצריכה עצמית. נמצא כי ברכב בו נהגה הנאשמת, ועמה הנאשם, 50 ק"ג חשיש ועל גופו נמצאו 7.8 גר' נטו חשיש. על הנאשם, בעל עבר פלילי, הוטלו **9 חודשי מאסר בפועל**, מאסר מותנה ופסילת רישיון נהיגה. הרכב חולט.

ד. ברע"פ 10423/09 **ניצר שורר נ' מדינת ישראל** (ניתן ביום 26.4.2010), נדחתה בקשת רשות ערעור של נאשם על חומרת העונש שהוטל עליו בשל הרשעתו, על יסוד הודאתו, בביצוע עבירה של החזקת סמים שלא לצריכה עצמית, בכך שהחזיק 575.75 גר' נטו קנבוס. על הנאשם, ללא עבר פלילי, הוטלו **6 חודשי מאסר בפועל לריצוי בעבודות שירות**, מאסר מותנה, קנס כספי בסך 2,500 ₪ והתחייבות כספית בסך 3,000 ₪.

ה. ברע"פ 8374/06 **עמיר גילילוב נ' מדינת ישראל** (ניתן ביום 12.12.2006) נדחתה בקשת רשות ערעור

שהגיש נאשם, אשר הורשע על יסוד הודאתו, בעבירה של החזקת סמים שלא לצריכה עצמית, בכך שהחזיק 869.14 גר' נטו קנבוס. על הנאשם, ללא עבר פלילי, הוטלו **5 חודשי מאסר בפועל לריצוי בעבודות שירות ומאסר מותנה**.

ו. בת"פ (מח' נצ') 18510-10-14 **מדינת ישראל נ' ערפאת אחמד** (ניתן ביום 3.3.2015), הורשע נאשם על יסוד הודאתו בביצוע עבירות של החזקת נשק ותחמושת והחזקת סמים שלא לצריכה עצמית בכך שהחזיק בתיק בביתו 475.39 גר' חשיש המחולק ל- 5 "פלטות" ובארון, 77.04 גר' חשיש. נקבע **מתחם ענישה הולם לעבירת החזקת הסמים מסוג חשיש/קנבוס שלא לצריכה עצמית שבין עבודות שירות לבין 12 חודשי מאסר**. על הנאשם, בעל עבר פלילי, הוטלו בגין ביצוע עבירת הסמים בלבד, **8 חודשי מאסר**, מאסרים מותנים וקנס בסך 5,000 ₪ (עבור שתי העבירות), נוסף לעונשים שהוטלו בגין ביצוע עבירת הנשק.

ז. בע"פ (מח' ב"ש) 39557-01-14 **פרג דעיס ואח' נ' מדינת ישראל** (ניתן ביום 30.4.2014) נדחה ערעור אחד הנאשמים, שהורשע לאחר שמיעת הוכחות, בביצוע עבירות של החזקת סמים שלא לצריכה עצמית בצוותא ושיבוש מהלכי משפט, בכך שהשליך מרכב בו נסע גרב ובתוכה 340.9 גר' נטו חשיש, מחולק לפלטות. בערכאה הדיונית נקבע **מתחם ענישה הולם שבין 6 ל-18 חודשי מאסר בפועל**, לצד מאסר מותנה, קנס ופסילת רישיון נהיגה. על הנאשם, בעל עבר פלילי, הוטלו **12 חודשי מאסר בפועל**, לצד הפעלת מאסרים מותנים, כך שהיה עליו לרצות 14 חודשי מאסר בפועל, מאסרים מותנים, קנס בסך 10,000 ₪ ופסילת רישיון נהיגה.

ח. בת"פ (מח' ב"ש) 41488-11-11 **מדינת ישראל נ' אלחמאד גברין** (ניתן ביום 21.6.2012) הורשע נאשם על יסוד הודאתו במסגרת הסדר, בביצוע עבירות של קשירת קשר לביצוע פשע, החזקת סמים שלא לצריכה עצמית והסתייעות ברכב לביצוע פשע, בכך שהחזיק ברכבו 2.368 ק"ג חשיש. בית המשפט כיבד את ההסדר שהציגו הצדדים, והטיל על הנאשם, בעל עבר פלילי, **8.5 חודשי מאסר בפועל**, מאסר מותנה, פסילת רישיון נהיגה ופסילה מותנית.

ט. בעפ"ג (מח' ת"א) 730-05-10 **אמיר אלוני נ' מדינת ישראל** (ניתן ביום 20.6.2011) התקבל ערעור נאשם אשר הורשע על יסוד הודאתו, בביצוע עבירה של החזקת סמים שלא לצריכה עצמית, בכך שהחזיק במונית שבחזקתו, 1,885 גר' חשיש, מחולק ל-20 סוליות. בית המשפט המחוזי הפחית מעונשו של הנאשם ל- **6 חודשי מאסר בפועל לריצוי בעבודות שירות**, מאסר מותנה וקנס בסך 15,000 דולר.

י. בת"פ (ת"א) 3781-11-11 **מדינת ישראל נ' אברהם ציוני** (ניתן ביום 6.3.2016) הורשע נאשם על יסוד הודאתו, בביצוע עבירה של החזקת סמים שלא לצריכה עצמית, בכך שהחזיק 674.77 גר' חשיש. נקבע **מתחם ענישה עולם שבין מאסר מותנה ושל"צ לבין 18 חודשי מאסר בפועל**. על הנאשם, ללא עבר פלילי, הוטלו צו של"צ בהיקף 140 שעות, צו מבחן למשך 18 חודשים, מאסר מותנה, קנס בסך 2,500 ₪

ופסילת רישיון נהיגה.

יא. בת"פ (ראשל"צ) 20214-11-14 **מדינת ישראל נ' עידן יחיא ואח'** (ניתן ביום 29.2.2016) הורשע נאשם על יסוד הודאתו במסגרת הסדר, בביצוע עבירות של קשירת קשר לביצוע פשע, החזקת סמים שלא לצריכה עצמית והחזקת סמים לצריכה עצמית בכך שתכנן עם אחרים לרכוש סמים במימונו. כך החזיק הנאשם 780 גר' נטו קנבוס ו-1.9 גרם נטו קנבוס. בית המשפט כיבד את ההסדר והטיל על הנאשם, בעל עבר פלילי, **3 חודשי מאסר בפועל**, לצד הפעלת מאסר מותנה בן 3 חודשים במצטבר, מאסרים מונים וקנס בסך 30,000 ₪. הוארכה פסילת רישיון הנהיגה המותנית שהוטלה על הנאשם.

יב. בת"פ (רמ') 42543-06-14 **משטרת ישראל תביעות-שלוחת רמלה נ' קובי בלו** (ניתן ביום 3.1.2016) הורשע נאשם, על יסוד הודאתו בביצוע עבירות של החזקת סמים שלא לצריכה עצמית, החזקת כלים להכנת סם לצריכה עצמית והחזקת סמים לצריכה עצמית (מתיק שצורף), בכך שהחזיק 170.4 גר' נטו חשיש וכלים עליהם שרידי סם ובמועד אחר, החזיק 9.34 גר' חשיש לצריכתו העצמית. נקבע **מתחם ענישה הולם לעבירות החזקת כלים והחזקת סמים שלא לצריכה עצמית שבין חודש מאסר לריצוי בעבודות שירות לבין 15 חודשי מאסר**. על הנאשם, בעל עבר פלילי, הוטלו **חודשיים מאסר בפועל לריצוי בעבודות שירות**, מאסרים מותנים, קנס בסך 5,000 ₪, פסילה מותנית וצו מבחן לשנה.

יג. בת"פ (נת') 53948-11-14 **מדינת ישראל נ' בן פרל** (ניתן ביום 8.12.2015) הורשע נאשם, על יסוד הודאתו, בביצוע עבירה של החזקת סמים שלא לצריכה עצמית, בכך שהחזיק 771.95 גר' מריחואנה, 1.98 גר' חשיש ובנוסף החזיק ברכבו 9.8 גר' קנבוס. נקבע **מתחם ענישה הולם שבין מאסר קצר לריצוי בעבודות שירות לבין 12 חודשי מאסר בפועל**, לצד **מאסר מותנה וקנס**. על הנאשם, ללא עבר פלילי, הוטלו צו של"צ בהיקף של 120 שעות, מאסר מותנה, צו מבחן וקנס בסך 2,000 ₪.

יד. בת"פ (טב') 51933-05-12 **מדינת ישראל נ' אלון בוטבול** (ניתן ביום 27.3.2014) הורשע נאשם על יסוד הודאתו במסגרת הסדר, בביצוע עבירה של החזקת סמים שלא לצריכה עצמית, בכך שהחזיק 254.66 גר' קנבוס המחולק ל-11 אריזות. נקבע **מתחם ענישה הולם שבין 10 ל-24 חודשי מאסר בפועל**. בית המשפט אישר את ההסדר המוצע, אך סטה לקולה ממתחם הענישה, והטיל על הנאשם, בעל פלילי, **חודשיים מאסר בפועל לריצוי בעבודות שירות**, מאסרים מותנים, פסילת רישיון נהיגה וקנס בסך 3,000 ₪.

טו. בת"פ (פ"ת) 37340-06-12 **מדינת ישראל נ' ליאור בוחניק** (ניתן ביום 4.2.2014) הורשע נאשם על יסוד הודאתו בביצוע עבירה של החזקת סמים שלא לצריכה עצמית והחזקת כלים, בכך שבמועדים שונים החזיק בסם מסוג חשיש, מחולק לכמויות שונות, בסך של 342.6 גר' נטו במועד אחד, ו-1.1 גר' נטו במועד אחר. נקבע **מתחם ענישה בגין עבירות החזקת סמים וכלים שלא לצריכה עצמית, בחשיש/קנבוס של מאות גרמים, שבין מאסר לריצוי בעבודות שירות לבין 12 חודשי מאסר בפועל**. בית המשפט סטה לקולה מהמתחם והטיל על הנאשם, בעל עבר פלילי, צו של"צ בהיקף של 120 שעות, צו מבחן

לשנה, מאסרים מותנים, פסילה מותנית וקנס בסך 2,000 ₪.

טז. בת"פ (פ"ת) 38865-09-10 **מדינת ישראל נ' אופיר יחיאל** (ניתן ביום 31.6.2012) הורשע נאשם על יסוד הודאתו בביצוע עבירה של החזקת סמים שלא לצריכה עצמית והסתייעות ברכב לביצוע עוון או פשע, בכך שהחזיק 481.48 גר' נטו חשיש המחולק ל-5 פלטות וסכום של 10,000 ₪. על הנאשם, בעל עבר פלילי, הוטלו **4 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות**, מאסר מותנה, פסילת רישיון נהיגה, פסילה מותנית וקנס בסך 5,000 ₪.

יז. בת"פ (ראשל"צ) 19158-06-11 **מדינת ישראל נ' אלי ברנס ואח'** (ניתן ביום 27.9.2011) הורשע נאשם על יסוד הודאתו במסגרת הסדר, בביצוע עבירה של החזקת סמים שלא לצריכה עצמית, בכך שהחזיק ברכב בו נהג, 2,357.53 גר' נטו חשיש המחולק ל-24 פלטות. בית המשפט כיבד את ההסדר המוצע, והטיל על הנאשם, בעל עבר פלילי, **5 חודשי מאסר בפועל**, מאסרים מותנים וקנס בסך 10,000 ₪.

18. לא מצאתי להביא לצורך קביעת המדיניות העונשית הנוהגת בעבירה דנא, את גזה"ד בת"פ (ב"ש) 1882-03-15 **מדינת ישראל נ' אחמד שהאב ואח'** (ניתן ביום 16.3.2016) אליו הפנתה המאשימה, היות ושם דובר בעבירה של הספקת סמים מסוג חשיש והרואין לתוך כתלי בית הסוהר. כך גם באשר לגזר הדין בת"פ (ת"א) 29401-11-12 **מדינת ישראל נ' רונן לוין** (ניתן ביום 25.2.2013), אליו הפנתה ההגנה, היות ושם נדונו עבירות של גידול ויצור סמים מסוג קנבוס במשקל של 24.4 ק"ג, החזקת סמים שלא לצריכה עצמית, החזקת כלים להכנת סם ונטילת חשמל במרמה.

19. מכל המקובץ, באתי למסקנה כי טווח הענישה שהוצע על ידי הצדדים הולם את נסיבות המקרה דנא, ועל כן אני קובע כי **מתחם הענישה ההולם לעבירה שביצע הנאשם הינו בין 5 חודשי מאסר בפועל שיכול וירוצו בעבודות שירות לבין 12 חודשי מאסר בפועל, לצד ענישה מותנית וענישה כלכלית.**

האם יש מקום לחריגה מגבולות מתחמי הענישה?

20. לא מצאתי הצדקה לחרוג ממתחם העונש ההולם מטעמי שיקום, היות והנאשם לא נמצא בשל להשתלב בהליך טיפולי בחסות שירות המבחן ובשל קשייו לעמוד על חומרת מעשיו. מנגד, לא מצאתי לחצות את רף מתחם הענישה לחומרה משיקולי הגנה על שלום הציבור. אי-לכך, מכלול השיקולים, לרבות שיקולי הרתעת הנאשם ואחרים כמותו ינחוני בקביעת העונש המתאים בגדר מתחם הענישה (סעי' 40 ו-40א לחוק העונשין).

נסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה

21. בגזירת העונש המתאים לנאשם, בהתאם לסעיף 40יא לחוק העונשין, יובאו בכלל חשבון נסיבותיו האישיות, שאינן קשורות בביצוע העבירה. בדרך זו חידד תיקון מס' 113 לחוק העונשין את הצורך בהמשך נקיטת שיטת ענישה אינדיווידואלית, הבוחנת נסיבותיו של כל מקרה ואדם המובא לדין (ע"פ 433/89 **אטיאס נ' מדינת ישראל**, פ"ד מג(4) 170; ע"פ 5106/99 **אבו ניג'מה נ' מדינת ישראל**, פ"ד נד(1) 350; רע"פ 3173/09 **פראגין נ' מדינת ישראל** (ניתן ביום 5.5.2009)).

תסקיר שירות מבחן

22. שירות המבחן ערך תסקיר בעניינו של הנאשם, במסגרתו נסקרו קורות חייו ורקעו המשפחתי, אך בשל צנעת הפרט אמנע מלפרט מעבר לנדרש. נמסר כי הנאשם, בן 22 נשוי ואב לפעוט, מתגורר בפזורה הבדואית ומתקיים מקצבת הבטחת הכנסה מהמוסד לביטוח הלאומי. דווח על העדר יציבות תעסוקתית, אך בשיחה עם אחד ממעסיקיו לשעבר, נמסר כי הנאשם היא עובד טוב ומסור. נמסר כי הנאשם גדל בתנאי מחייה קשים מאוד, ונמנעו ממנו צרכים בסיסיים. נמסר כי הנאשם נעדר עבר פלילי. הנאשם שלל שימוש בסמים והבדיקות שנערכו לו במסגרת השירות יצאו נקיות משרידי סם. הנאשם הודה בביצוע העבירה המיוחסת לו ולקח אחריות, אך הביע עמדות מקלות על חומרתה, והתקבל הרושם כי הצער שביטא קשור למחיר שעליו לשלם כתוצאה מביצוע העבירה. הנאשם הביע רצון בפני שירות המבחן לערוך שינוי בחייו וטען כי ביצע את המעשה להשגת כסף קל. הנאשם לא שיתף את שירות המבחן בזהות מכריו ולא רצה לגלות עם מי נמצא באינטראקציה חברתית. שירות המבחן התרשם מיכולות דלות ויכולת מוגבלת לשתף בעולמו הפנימי הרגשי. נמסר כי הנאשם מתקשה לקחת אחריות על ניהול חייו ולכוונם. הוצע לנאשם להשתלב בהליך טיפולי, אך נתקבל הרושם כי הוא אינו מבין את משמעות ההליך ובסופו של דבר לא נמצא בשל לכך בשלב זה. בנסיבות אלה, המליץ שירות המבחן להטיל על הנאשם עונש מאסר בפועל שירוצה בעבודות שירות לצד מאסר מותנה.

23. הנאשם הופנה לממונה על עבודות שירות, אשר מצא אותו כשיר לבצע עבודות שירות.

24. **שיקולים לחומרה:** בבסיס השיקולים לחומרה ניצבת המדיניות המשפטית בעבירה בה הורשע הנאשם והצורך להגן על הערכים החברתיים שנפגעו מביצועה. בעניין זה, יש להביא בכלל חשבון את שיקולי הרתעת היחיד והרבים, בעיקר נוכח ההשלכות החברתיות הקשות הכרוכות בביצוע עבירות סמים. לא אחת נפסק כי בעבירות סמים יש לתן משקל בכורה לאינטרס הציבורי (ע"פ 5265/95 **מנשה נ' מדינת ישראל** (ניתן ביום 23.1.1996)). לחובת הנאשם יש לציין את קשייו בנטילת אחריות למעשיו וקלות הראש בה התייחס לחומרת העבירה.

25. **שיקולים לקולא:** הנאשם הודה במיוחס לו בהזדמנות הראשונה ובכך חסך זמן שיפוטי יקר. לזכות הנאשם הבאתי בחשבון את גילו הצעיר, עברו הפלילי הנקי, היותו אב טרי לתינוק. לא נודע על פתיחת תיקים נוספים נגד הנאשם. הנאשם שיתף פעולה עם שירות המבחן, הגיע למפגשים שנקבעו לו, הביע צער על מעשיו ומסר שהפיק את הלקחים מטעויותיו. בדיקות שנערכו לנאשם, במסגרת שירות המבחן, לא הצביעו על צריכת סמים.

26. הבאתי בחשבון כי הנאשם שהה במעצר מיום 18.9.2015 ועד ליום 24.9.2015, לאחר מכן שוחרר למעצר בית מלא עד ליום 19.10.2015, לאחריו צומצם מעצר הבית לשעות הערב והלילה בלבד.

27. מכל המקובץ, בהביאי בכלל חשבון את שיקולי הגמול, השיקום וההרתעה, ביחס לנאשם בנסיבותיו - הסלידה שחשה החברה נוכח מעשיו והוקעתם הנדרשת, הצורך בהמחשת חומרת מעשיו, הרתעתו והרתעת עבריינים כמותו, לצד צרכי שיקומו, הרי שבגדר תפירת חליפתו העונשית, סבורני כי יש להטיל על הנאשם ענישה מוחשית שתרוצה בדרך של עבודות שירות לצד מאסרים מותנים וקנס כספי, כפי הסכמת הצדדים.

העונש המתאים לנאשם

28. מכל הנתונים והשיקולים שפירטתי לעיל, מצאתי להשית על הנאשם עונש כדלקמן:

א. מאסר בפועל לתקופה של 6 חודשים. תקופת המאסר תרוצה בדרך של עבודות שירות בהתאם לחוות דעת הממונה מיום 10.2.2016. הנאשם מוזתר כי כל הפרה בתנאי עבודות השירות יכולה ותביא להפקעת המנהלית ולריצוי העונש במתקן כליאה. הובהר לנאשם כי מקום השמתו לריצוי עבודות השירות הינו ב"בית החייל באר שבע".

היות והמועד שנקבע לתחילת ריצוי עבודות השירות חלף, יודיע הממונה על עבודות שירות על מועד חלופי. הודעה על כך תימסר לבית המשפט בתוך 14 יום.

ב. מאסר מותנה לתקופה של 8 חודשים. הנאשם יישא בעונש זה אם בתקופה של שלוש שנים מהיום יעבור על כל עבירת סמים מסוג פשע.

ג. מאסר מותנה לתקופה של 5 חודשים. הנאשם יישא בעונש זה אם בתקופה של שלוש שנים מהיום יעבור על כל עבירת סמים מסוג עוון.

ד. קנס בסך 12,000 ₪, אשר ישולם מדמי הפיקדון שהופקדו בהליך המעצר - מ"ת 41176-09-15, והיתרה תושב לנאשם.

ה. פסילה על תנאי מלקבל או מלהחזיק רישיון נהיגה וזאת למשך 6 חודשים. הנאשם יישא בעונש זה אם בתקופה של שלוש שנים מהיום יעבור על כל עבירת סמים.

29. הסמים יושמדו באחריות המאשימה. יתר המוצגים יושבו/יחלטו/יושמדו לפי שיקול דעת המאשימה.

30. המזכירות תמציא את גזר הדין לשירות המבחן ולממונה על עבודות שירות בשב"ס.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בתוך 45 יום מהיום.

ניתן היום, ז' תמוז תשע"ו, 13 יולי 2016, במעמד הצדדים.